

Κυριακή 29η Δεκεμβρίου 2024

Κυριακή μετά τήν Χριστοῦ Γέννησιν.

(Ματθ. 2, 13 – 23).

«μέλλει γάρ Ἡρώδης ζητεῖν τό παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό» (Ματθ. 2, 13).

Ἕνας χρόνος μέ πολυποίκιλες καταστάσεις καί ἀμέτρητους πειρασμούς φτάνει καί πάλι στό τέλος του. Σήμερα, πρώτη Κυριακή μετά τήν ἔνσαρκη φανέρωση τοῦ Θεοῦ Λόγου, στόν ἀπόηχο τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων ἀκοῦμε ἀπό τόν εὐαγγελιστή Ματθαῖο νά μᾶς ὀμιλεῖ γιά τόν πρῶτο μεγάλο καί θανάσιμο ἐχθρό τοῦ Ἰησοῦ. Γράφει χαρακτηριστικά: «μέλλει γάρ Ἡρώδης ζητεῖν τό παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό». Ὁ Ἡρώδης εἶναι ἕνας βασιλιάς χωρίς βασιλικό φρόνημα, χωρίς ἀρχοντιά καί ἐπίπεδο. Εἶναι μία προσωπικότητα μέ ἀνασφάλειες, συμπλέγματα καί κακότητα. Διακατέχεται ἀπό φρικτές φοβίες. Φοβᾶται μή χάσει τήν ἐφήμερη ἐξουσία του. Οἱ φοβίες τόν κάνουν ἐπιθετικό καί ἀδίστακτο. Μέ ἔνστικτα

φονικά ψάχνει «τό παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό». Ψάχνει γιά τό Θεῖο Βρέφος, προκειμένου νά Τό ἐξολοθρεύσει, νά Τό ἐξαφανίσει, νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τήν παρουσία Ἐκείνου πού θά φανέρωνε τήν κενότητά του, τήν κακομοιριά του, τήν ξεφούσκωτη ψυχή του.

Εἶναι ὁ πρῶτος ἐχθρός τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλά δέν εἶναι ὁ τελευταῖος. Μετά τόν Ἡρώδη ἤλθαν, ἔρχονται καί θά ἔρχονται ὀρδές ὀλόκληρες ἀπό ἐχθρούς πού ζητοῦν «τό παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό». Ὁ Ἰησοῦς πάντοτε ἔχει αὐτούς πού Τόν ἀγαποῦν ἕως αἵματος ἀλλά καί αὐτούς πού Τόν μισοῦν ἄνευ ὁρίων. Ὁ Ἰησοῦς στέκει γιά τούς ἀνθρώπους «σημεῖον ἀντιλεγόμενον». Τό πρόσωπό Του ξυπνάει συνειδήσεις. Ὁ λόγος Του ξεσκεπάζει τό ψέμα. Τό Εὐαγγέλιο φωτίζει τά σκοτάδια τῆς σκέψης, προειδοποιεῖ γιά τά ἀποτελέσματα τῶν ἀστοχῶν ἐπιλογῶν, προτρέπει στήν κάθαρση, πού εἶναι δύσκολη καί ἐπίπονη διαδικασία. Ὁ Ἰησοῦς φανερώνεται μέσα ἀπό τήν Ἐκκλησία, πού εἶναι τό ζωντανό

σῶμα Του. Ἡ Ἐκκλησία ξεβολεύει τά μέλη της ἀπό τούς συμβιβασμούς καί τή μαλθακότητα. Κάνει τούς ἀνθρώπους δυναμικούς, χαρούμενους, εὐστροφους, ἀλύγιστους, ἀγωνιστές, προσωπικότητες μέ κριτική σκέψη, μέ ἄποψη, μέ σοφία, μέ ἀρετή. Οἱ ἀληθινοί χριστιανοί εἶναι μαχητές καί ἀθλητές. Εἶναι ἀνυποχώρητοι μαχητές ἐναντίον τοῦ κακοῦ. Εἶναι τίμιοι καί συνειδητοί ἀθλητές στόν στίβο τοῦ καλοῦ. Ζοῦν μέσα στόν κόσμο, ἀλλά δέν ὑποτάσσονται στό κοσμικό φρόνημα. Ζοῦν ἀνάμεσα στήν ἁμαρτία, ἀλλά ἔμαθαν νά τή διακρίνουν καί νά τήν ἀποφεύγουν. Δέν τούς ἀρέσει νά παρασύρονται ἀπό κανένα ρεῦμα. Δέν φοβοῦνται νά γίνουν ἡ ἐξαίρεση. Ξέρουν ὅτι εἶναι τό ἀλάτι τῆς γῆς, τά μικρά κεριά πού φωτίζουν τά σκοτάδια τοῦ κακοῦ. Ξέρουν ὅτι εἶναι τό προζύμι πού δίνει ζωή στό ζυμάρι τῆς κοινωνίας. Τέτοιους ἀνθρώπους δημιουργεῖ μόνον ὁ Χριστός.

Βεβαίως, τέτοιας ποιότητας ἀνθρωποι δέν εἶναι ἐπιθυμητοί ἀπό τήν ἀνήθικη καί διεφ-

θαρμένη κοινωνία. Σ' έναν κόσμο πού εἶναι βουτηγμένος μέσα στό πυκνό σκοτάδι τοῦ κακοῦ, σέ μία κοινωνία πού εἶναι ἀπίστευτα διαβρωμένη ἀπό τήν ἁμαρτία, σέ μία ἐποχή ὅπου ὑμνεῖται ἡ διαστροφή, πού οἱ ἄνθρωποι χαίρονται ὑποταγμένοι στά κτηνώδη ἔνστικτά τους, πού τό καλό θεωρεῖται ὀπισθοδρόμηση, πού ἡ καλλιέργεια εἶναι ζητούμενο, πού ἡ τιμιότητα λιοδορεῖται, πού ἡ κατάλυση κάθε μορφῆς νόμου καί κανόνων εἶναι αἰτία καύχησης, ὁ Χριστός γίνεται ὁ μεγαλύτερος ἐχθρός. Ὁ Ἰησοῦς δέν εἶναι ἀπλῶς ἕνας ξένος, εἶναι ἕνας ἐπικίνδυνος ξένος. Εἶναι ἕνα πρόσωπο πού πρέπει ἐπείγοντως νά ἀπομειωθεῖ καί, ἐάν εἶναι δυνατόν, νά ἐξαφανιστεῖ. Ἔτσι ἐπιστρατεύονται ὅλα τά μέσα, γιά νά δοθοῦν τά πιό δυνατά ραπίσματα στό Θεανδρικό Του Πρόσωπο. Ἡ ἡμιμάθεια, ἡ προκατάληψη, ἡ ἀγραμματοσύνη, ἡ μανία, ἡ συκοφαντία καί καθετί ἄλλο, πού μπορεῖ νά σκαρφιστοῦν τά νανώδη μυαλά τῶν χαμερπῶς ἐρπόντων πνευματικῶν μειρακίων, χρησιμοποιοῦνται ὡς

ἐργαλεία, μέ σκοπό «ζητεῖν τό παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό».

Ἐκτός ὅμως ἀπό τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ, ὑπάρχουν καί Ἡρώδες πού προσπαθοῦν νά κτυπήσουν καί τήν Ἁγία Του Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι συνυφασμένη μέ τόν Χριστό, ἀφοῦ εἶναι τό σῶμα Του. Κάθε κτύπημα ἐναντίον της εἶναι ἓνα καρφί πού πληγώνει τόν Ἰησοῦ. Οἱ ἐχθροί τῆς Ἐκκλησίας ἐργάζονται ἀπό τήν ἐποχή τῶν ἀποστόλων καί μέχρι σήμερα. Πολέμησαν τήν Ἐκκλησία οἱ ἰσχυροί τῆς γῆς. Πολέμησε τήν Ἐκκλησία ὁ ἴδιος ὁ διάβολος. Πολεμήθηκε ἡ Ἐκκλησία καί ἀπό τά ἴδια τά μέλη της μέ τίς αἱρέσεις καί τά σχίσματα. Πολεμιέται ἡ Ἐκκλησία καί τώρα ἔξωθεν καί ἔσωθεν. Οἱ σύγχρονοι Ἡρώδες εἶναι κάποιοι δημοσιογραφίσκοι, πού προσπαθοῦν νά χτίσουν τήν καριέρα τους πάνω στό πτώμα τῆς Ἐκκλησίας. Κάποιοι ἐντός εἰσαγωγικῶν «ἐπιστήμονες», πού προσπαθοῦν νά δραπετεύσουν ἀπό τήν ἀφάνεια ἀμφισβητώντας τά διαχρονικά θαύματα τῆς Ἐκκλησίας. Κάποιοι

κακότεχνοι «καλλιτέχνες», πού βγάζουν τήν ἐλώδη καί προβληματική προσωπικότητά τους, καθώς γελοιοποιοῦν καί ὑβρίζουν τά ἱερά καί τά ὅσια τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Κάποιοι «περισπούδαστοι» συγγραφεῖς, πού τήν ἐσωτερική τους κενότητα προσπαθοῦν νά τή μασκαρέψουν μέ κείμενα ἄνοστα καί ἄνευρα γιά θέματα θεολογικά, πού οὔτε τά γνωρίζουν οὔτε τά βιώνουν. Σύγχρονοι Ἡρώδες εἶναι καί κάποιοι ἐπίορκοι ἐκπαιδευτικοί, πού, ἀντί νά σταλάξουν στίς ψυχές τῶν παιδιῶν τόν πολύτιμο θησαυρό τῆς πίστεως, γκρεμίζουν μέσα ἀπό τίς νεανικές συνειδήσεις ὅλα ἐκεῖνα τά πνευματικά στηρίγματα, πού θά κρατήσουν τούς νέους ὀρθίους κατά τίς δύσκολες ὥρες τῆς ἐνηλικίωσης. Ἔτσι δημιουργοῦν ἀνθρώπους μελλοντικά δυστυχισμένους καί προβληματικούς. Ἡρώδες εἶναι καί κάποιοι γονεῖς, πού κλείνουν τόν Χριστό ἔξω ἀπό τά σπίτια τους. Φτιάχνουν κακοφορμισμένες οἰκογένειες, πού κατασπαράζονται ἀπό τίς ἐσωτερικές συγκρούσεις, τά ἄγχη καί τίς ἀπρεπεῖς συμπερι-

φορές. Ἡρώδες πού ζητοῦν «τό παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό» εἶναι καί κάποιοι χριστιανοί! Αὐτό εἶναι πράγματι τραγικά εἰρωνικό. Καταδιώκουν τόν Χριστό καί κτυποῦν τήν Ἐκκλησία ἄνθρωποι πού ὑποτίθεται ὅτι εἶναι μαθητές τοῦ εὐαγγελίου. Χριστιανοί μόνον στό ὄνομα, χωρίς τόν Χριστό μέσα τους, πού ζοῦν στό ψέμα, στήν ὑποκρισία, στήν πλάνη, στόν ἐγωισμό, γίνονται οἱ χειρότεροι ἐχθροί τῆς πίστεως, οἱ προδότες πού σχίζουν τόν ἄρραφο χιτώνα τοῦ Κυρίου.

«Μέλλει γάρ Ἡρώδης ζητεῖν τό παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό» σημειώνει ὁ Ματθαῖος. Μή φοβόμαστε. Πάντοτε θά γίνεται αὐτό. Κάποιος Ἡρώδης θά ψάχνει τό θεϊκό Παιδί, γιὰ νά τό ἐξαφανίσει. Ὁ Ἰησοῦς καί ἡ Ἐκκλησία, ὅμως, θά ὑπάρχουν μέχρι τό τέλος τοῦ χρόνου καί μετά ἀπ' αὐτόν. Ἐμεῖς ἄς εἴμαστε οἱ φίλοι τοῦ «παιδίου». Ἐνωμένοι μαζί Του μέ τά μυστήρια καί τήν ἀρετή, θά κερδίζουμε τήν πληρότητα αὐτῆς τῆς ζωῆς καί τήν ἀπόλαυση τῆς αἰωνιότητος. Ἀμήν.